

PERSPEKTÍVA

INFORMÁTOR PRE MISIU A VZDELÁVANIE

Kresťanské centrum BEREĽA

ročník 13, číslo 1

November 2015

Tu som, pošli mňa!

*Ja musím konať
skutky toho,
ktorý ma poslal,
dokiaľ je deň;
prichádza noc,
keď nik nemôže
pracovať.
(Ján 9,4)*

OBSAH:

Tu som, pošli mňa!	1
Zatiahni na hlbinu	2
Čím žije chata v Modre-Harmónii	4
Z Quebecu do Trenčína	5
Pomoc pre ducha i telo	6
15. misijná konferencia	8
Elisabeth Elliot prešla bránami slávy	8

Tohoročné stretnutie s témou MISIA je už 15. v poradí. Na tom prvom v roku 2001 sa brat Horst Engelmann z Misijného domu vo Wiedeneste podelil s nami o svoje skúsenosti z misie v Tanzánii.

Po polstoročnej práci misijného domu vzniklo v južnej časti Tanzánie asi 50 zborov. Na jednom zo stretnutí starších týchto zborov pri čítaní 1. kapitoly knihy Skutkov apoštolov objavili v 8. verši čaro slovíčka „i“, čo zásadne zmenilo ich pohľad na zbor a misiu. Pán Ježiš pri svojom odchode do neba povedal svojim učeníkom: „Prijmete moc Svätého Ducha, ktorý príde na vás a budete mi svedkami i v Jeruzaleme, i po celom Judsku i v Samárii a tak až do poslednej končiny zeme.“

Starší zborov pre seba dešifrovali slovíčko „i“ ako „súčasne“ a pochopili, že sú zodpovední nielen za svoju obec alebo mesto, kde žijú, ale aj za ďalšie mestá a obce, v ktorých ešte zbory nejstávajú. Po vzájomnej dohode si rozdelili južnú Tanzániu ako misijné pole na oblasti, v ktorých sa rozhodli pracovať misijne a zakladať zbory.

Misionár Hudson Taylor (1832-1905), ktorý pred 150 rokmi (r. 1865) založil „Vnútročinskú misiu (China Inland Mission, CIM), bol priekopníkom tzv. „misie viery“ (Faith Missions). Toto pomenovanie súvisí so spôsobom financovania, ktoré Taylor prevzal od Georga Müllera (1805-1898), zakladateľa sirotincov v Bristole v Anglicku. Taylor sa tak stal iniciátorom nového, dynamického celosvetového misijného hnutia, ktoré zasiahlo evanjeliom dovtedy nezasiahnuté oblasti sveta. Vo financiách sa spoliehal len na Boha, svoje potreby predkladal na modlitbu Bohu a očakával, že ho Boh zaopatrí všetkým potrebným.

Na rozdiel od iných misionárov svojej doby sa rozhodol prispôbiť sa kultúre krajiny, do ktorej ako misionár išiel. Ešte v Anglicku sa naučil po čínsky a absolvoval medicínsky kurz. Keď prišiel do Číny, obliekal sa do čínskych šiat, oholil si hlavu a nechal si len vrkoč, ako ostatní Číňania. Tak sa mu podarilo

dostať do čínskeho vnútrozemia, kam sa dovtedy žiadny misionár nedostal. Bol geniálnym misijným stratégom. Jeho prioritou bolo zachrániť pre večnosť čo najviacerých. Pracoval so štatistikami. Zistil si, koľko ľudí v ktorej provincii žije, ktoré mestá sú pre čínske cisárstvo strategicky významné a aj v koľkých provinciách už nejakí misionári pôsobia. Rozhodol sa vyslať po dvoch misionároch spolu s dvoma obrátenými domorodcami do každej evanjeliom nezasiahnutej provincie. Ich úlohou bolo hlásať evanjelium ako „cestujúci“ misionári, ísť z mesta do mesta a zakladať zbory. Už prvý rok sa na jeho modlitebnú výzvu rozhodlo prísť na misiu do Číny 28 misionárov. Jeho vízia a zápal pre záchranu stratených boli také nákazlivé, že na konci 19. storočia pracovalo v Číne viac ako 1000 misionárov!

To všetko len preto, že sa Hudson Taylor rozhodol poslúchnuť Boží príkaz: „Chodte do celého

sveta a kážte evanjelium každému stvoreniu.“ (Marek 16,15) Aj vďaka tomu, že jeden muž poslúchol Boží príkaz, je dnes v Číne odhadom 80-100 miliónov kresťanov!

Myslím, že aj zbory na Slovensku potrebujú podobné misijné precitnutie, ako prežili zbory v Tanzánii pred dvadsiatimi rokmi. Potrebujeme vedome prevziať misijnú zodpovednosť nielen za vlastné mesto či obec, ale aj za tie susedné, predovšetkým za tie, kde ešte nie je žiadny evanjelikálny zbor. Ale bez modlitebného zápasu to nepôjde. Len keď sa túžba zachraňovať hynúcich stane našou „srdcovkou“ prežijeme podobnú skúsenosť ako zbor v Antiochii (Skutky 13,1-4). Keď sa starší zboru modlili, postili a slúžili Pánovi, Svätý Duch im ukázal, že práve tí najskúsenejší majú opustiť duchovne prosperujúci zbor a ísť zakladať ďalšie zbory.

Keď budem na modlitbe počuť Pánovu výzvu: „Kto pôjde?“, budem pripravený odpovedať rovnako ako prorok Izaiáš: „Tu som, pošli mňa!“

Lubomír Vyhnánek ☑

Paul Chappell:

Zatiahni na hlbinu

Ako nájsť vieru na opustenie brehu

Peter kľáči na brehu a chystá sa prát siete. Nevníma dav tlačiaci sa okolo Ježiša a spolu s Jakubom a Jánom oberá chalupy zo svojich prázdnych sietí. Noc bola dlhá, ale márna. Nemôžu sa pochváliť ani jednou ulovenou rybičkou. Zrazu Peter začuje svoje meno. „Šimon, požičiáš mi svoju loď?“

Peter, ochotný asistovať Ježišovi, opúšťa sieť a vracia sa na svoje miesto v rybárskom člne. Odtlačí ho od brehu a počúva Ježišov hlas, ktorý sa vznáša ponad hladinu k davu na brehu.

Ježiš dokončí reč a znova sa obracia k Petrovi. Jeho požiadavka je udivujúca: „Zatiahni na hlbinu a spustite siete na lov.“ (Lukáš 5,4)

Prečo zatiahnuť na hlbinu?

Bolo známe, že na Galilejskom jazere rybári lovia v noci a v plytčinách - nie za plného denného svetla v hlbokéj vode. Peter mohol poslúchnuť Ježiša a vyraziť na hlbinu, alebo sa riadiť svojím rozumom a odmietnuť to. Ešte o tom nevie, ale toto rozhodnutie bude mať rozhodujúci dopad na zvyšok jeho života.

Petrovo rozhodnutie a za ním nasledujúci zázrak ukazujú, že jedno uposlúchnutie Kristovho príkazu môže zmeniť smerovanie celého života. Keď sa Peter rozhodol spoľahnúť sa vierou na mocné Božie slovo, jeho život už nikdy nebude taký istý.

Ty aj a máme podobnú možnosť okúsiť zázračnú Božiu moc. Služíme tomu istému Ježišovi, ktorý pred dvetisíc rokmi oslovil Petra. Máme prístup k jeho zapísaným slovám a máme prísľub, že nás verne podrží. Prečo potom našej službe chýba ovocie? Prečo aj nám tak svedčí Petrova odpoveď: „Učiteľ, celú noc sme sa namáhali [svojimi metódami a prostriedkami] a nič sme nechytali.“?

Naším problémom nie je nedostatok zdrojov - máme čln a sieť. Nie je nedostatok stratených ľudí, ktorí potrebujú Krista - more je široké a pripravené. Ale my sedíme na môle a strkáme udicu do plytkej vody.

Prv než dosiahneme čokoľvek veľké pre Krista, musíme sa odhodlať „vytiahnuť“ na jeho povel. Ako v Petrovom prípade, naša odpoveď na Božie slovo môže byť priťahnutím jeho požehnanie a moc, alebo mu bude prekážkou.

Veľké veci sa udejú len vtedy, keď vyrazíme v službe Kristovi. Bez vedenia a naplnenia Duchom naše životy a služba duchovne stagnujú. Ako Petrova premárnená noc v člne, aj naše pokusy slúžiť

Pánovi v našej sile majú za výsledok len prázdne siete. Keď však dbáme na jeho pokyny, zažijeme zázraky, ktoré sa dajú vysvetliť iba ako zásah Božej ruky.

Si pripravený?

Opusti plytčinu

Snáď najväčšia prekážka, kvôli ktorej nezažívame Božiu divotvornú moc, je naša apatia. V zásade platí, že robíme to, na čo máme chuť. A väčšina z nás nemá chuť opustiť svoju zónu pohodlia.

V dnešnej kultúre prispôsobovania sa sme ochotní trochu sa plačkať v službe pre Pána - môžeme sa dokonca prebrodiť o kúsok ďalej než niekto vedľa nás - ale i tak nástojčivo zostávame blízko brehu. Je jedna vec prijať Ježiša ako svojho Spasiteľa; niečo celkom iné je nasledovať ho celým srdcom ako učeník.

Presun do hlbokéj vody znamená úplné vydanie sa. Znamená to vytiahnuť kotvu a rozpäť plachty. Znamená to nechať plytčinu za sebou - a celkom sa sústrediť na Kapitánove povel.

V kalných vodách plytkého kresťanstva strácame sústredenie; zabúdame na to, že samotným účelom služby je ohlasovať evanjelium. Na plytčine sme často zaneprázdnení a chrľeme celú škálu programov. Ale nelovíme ryby!

Podľa sociologických prieskumov skupiny Barna traja zo štyroch Američanov (74%)¹ zdieľajú svoju vieru len svojím „životným štýlom“ - to znamená bez priameho verbálneho svedectva strateným okolo nich. Iba 30% (menej než tretina)² hovorí, že niekomu pravidelne vysvetľuje cestu spasenia. S takýmito štatistikami by sme sa nemali diviť, že americkí kresťania stagnujú a sú chladní. Široko-ďaleko ani známka prebudenia.

Podobný prieskum, skúmajúci duchovný život v Amerike, odhaľuje dekady klesajúcich štatistik čítania Biblie, modlitby a návštevnosti bohoslužieb. Z 45%, ktorí si čítali Bibliu mimo cirkvi v roku 1991, klesol tento ukazovateľ na 37% v roku 2001. Takéto čísla by mohli na niektorých driemajúcich kresťanov začúťkovať ako šplechnutie studenej vody.³

Uspokojení so status quo niektorí spokojne sedia na brehu, pozerajú na hladinu a nedokážu viac, než postáť sa si, ako sa náš národ odvracia od Boha.

Môžeme nariekať nad stavom národa a množstvom stratených okolo nás, alebo si môžeme vysúkať rukávy, vytiahnuť plachty a namieriť loď na hlbinu.

Prekročiť prah pokory

Keď Kristus videl potrebu, konal. Boh ochotný nielen zostúpiť na zem, ale aj sa zaplietť s hriešnymi, porušenými ľuďmi. „Slovo sa stalo telom a prebývalo medzi nami a my sme videli jeho slávu, slávu, akú má od Otca jednorodený Syn, plný milosti a pravdy.“ (Ján 1,14)

Petrova loď nebola čerstvo vydrhnutá. Bola pokrytá klzkým rybím slizom a smrdela. Sám Peter pracoval celú moc so špinavým rybárskym zariadením. Ale Ježišovi viac než na jeho pohodlí záležalo na ľuďoch. Ježišova služba sa nezameriavala na vyššie spoločenské triedy - tých, pri ktorých by sa cítil najpohodľnejšie. Vychádzal v ústrety núdznym. Boh v tele teraz vstúpil do sveta obyčajného rybára.

V mojom či tvojom živote sa neudeje nijaká ozajstná služba, ak nebudeme tiež ochotní prekročiť prah pokory. Musíme sa riadiť pokynom: „Zmýšľajte medzi sebou tak, ako Kristus Ježiš.“ (Filipanom 2,5)

Najväčšie príležitosti k službe sú tie, čo sú z ľudského pohľadu najnechutnejšie. Služba v centrách veľkomiest, hľadanie zranených duší a pomoc rozbitým životom nie sú vždy ľahké ani príjemné. Ale prinášajú ovocie.

Jakub nabáda: „Pokorte sa pred Pánom a povýši vás.“ (Jakubov list 4,10) Ježiš sa znížil na úroveň nášho poníženého postavenia, aby každý človek mal šancu na spásu. Nech nás vdácnosť za jeho nevýslovný dar vedie k podobne pokornej službe.

Odložiť ľudské uvažovanie

Peter spočiatku zareagoval na Ježišov pokyn tak, ako by si to urobil aj ty a ja - logicky. „Učiteľ, celú noc sme sa namáhali a nič sme nechytali.“ (v. 5)

Viem si predstaviť Petrove myšlienky za týmito slovami. Myslíš to vážne, Ježiš? Tesárčina ti ide a si aj skvelý rečník, ale čo keby si nechal lovenie rýb na mňa? Na to som ja odborník.

Peter sa už namáhal celú noc. Poznal

1. <http://www.barna.org/barna-update/article/5-barna-update/186-survey-shows-howchristians-share-their-faith?>

2. <http://www.barna.org/barna-update/article/5-barna-update/53-religious-beliefsvary-widely-by-denomination>

3. <http://www.barna.org/barna-update/article/5-barna-update/37-annualstudy-reveals-america-is-spiritually-stagnant?q=hispanics>

<http://ministry127.com/christian-living/launch-out-into-the-deep>

svoje remeslo - bol expert na rybolov. A to, čo od neho teraz Ježiš chcel, bolo proti všetkému jeho vzdelaniu a skúsenosti. Aj tak Peter urobil prelomové rozhodnutie: „ale na tvoje slovo spustím sieť.“

V celom Písme vidíme tento opakujúci sa vzor: Boh často nezasahuje, až kým nie je situácia z ľudského pohľadu neriešiteľná. Boh obľubuje nemožné výzvy.

Spomínaš si na Gideóna? „*Hospodin povedal Gideónovi: Máš pri sebe priveľa ľudu, než aby som mu vydal Midjánčanov. Izrael sa totiž mohol vystatovať a povedať: Zachránil som sa vlastnou silou.*“ (Sudcovia 7,2) Gideón si vyskúšal pravdivosť toho, že viera nefunguje v oblasti možného.

Dobre to povedal George Müller: „V tom, čo je ľudsky možné, nie je žiadna sláva pre Boha. Viera začína tam, kde sa končia ľudské možnosti.“

Chcel by si zatiahnuť na hlbinu? Pamätaj, že to, čo nás Ježiš volá vykonať - či už je to v oblasti svedectva, dávania, slúženia, odpúšťania alebo sebazaprenia - je zvyčajne pravým opakom ľudskej logiky. Učenie nie je život logiky alebo uvažovania - je to život viery.

Keď sme ochotní nasledovať Krista do hĺbočiny, do neznámych vôd, budeme s ním mať užšie spoločenstvo. Je to dôsledok úplného spoľahnutia sa naňho, že naplní každú našu potrebu a bude nás viesť cestou. Keď jedinou odpoveďou na problém je spoľahnutie sa na Boha, máme sklon počúvať ho pozornejšie a viac s ním tráviť čas. Keď zatiahneme na hlbinu kvôli evanjeliu, rozdávaniu svojho času a prostriedkov a pokornej službe druhým, náš rast bude hlbší, než keby sme zostali sedieť na móle. Tam v hlbokých vodách sa učíme dôverovať mu a modliť sa. Tam sa dá rýchlo naučiť, že Boh koná veľké veci cez život, ktorý mu je celkom vydaný vo viere, lebo „*bez viery nie je možné zapáčiť sa Bohu.*“ (Hebrejom 11,6)

Pán pozná naše hranice. Vedel o Petrovej únave, pochybnostiach a potrebách. Ján 2,24-25 hovorí: „*Ježiš ... poznal všetkých a od nikoho nepotreboval svedectvo o ľuďoch. Sám totiž vedel, čo je v človekovi.*“ Skôr než hádať sa s Kristom by sme mu mali dôverovať! Ako vševediaci Boh vie toho o nás viac, než o sebe vieme my sami.

Poslúchni Kristov pokyn

Fráza, ktorá ma zakaždým pri čítaní uchváti, sú Petrove slová: „*Na tvoje slovo spustím sieť.*“ Peter poznal všetky dôvody - a dobré - neriadiť sa Ježišovým pokynom. Ale odložil svoju logiku stranou a všetko stavil na Ježišove slová.

Petrova poslušnosť neznamenal nedbalú nenútenosť, ktorá tak konvenuje súčasnej kultúre. Neznamenal to hodiť logiku do vetra a vydať sa za svojimi snami. Petrovo rozhodnutie bolo vedomé a premyslené. Bol to záver, ku ktorému dospel, keď nepochybne začul Kristov povel a zrátal si, že Božia moc je väčšia, než jeho obmedzenia.

Ako môžeme dospieť k takejto viere? Ako môžeme vedieť, kedy a kam máme zatiahnuť? Jasná odpoveď znie: „*Teda*

viera je z počutia, počutie však skrze Kristovo slovo.“ (Rimanom 10,17)

Počuješ Božie slovo? Čítaš ho, študuješ ho, učíš sa ho naspamäť, počúvaš ho v kázňach?

Zbežný pozorovateľ by mohol prísť k uzáveru, že život v cirkvi v 21. storočí prekročil hranice Božieho slova. Tolkú pozornosť venujeme sociálnym médiám, kritikom, internetu, talk shows, verejnej mienke a bestsellerom, že niekedy zanedbávame ten jediný zdroj, ktorý naozaj potrebujeme - Božie Slovo.

„Na tvoje slovo“ - na tom Peter postavil svoje rozhodnutie zatiahnuť na hlbinu. Musíme dôjsť do bodu, kde veríme a v praxi si overíme, že Boh môže čokoľvek, len nie zlyhať. Toto vedomie nám pomôže udržať si kurz bez ohľadu na okolnosti, ktoré by nás chceli rozptýliť.

Očakávaj zázrak

Keď Peter vytiahol na more, nenechal svoje napoly vypraté siete na brehu. Spustil ich do mora „na lov“. Vytiahnutie lode ďalej od brehu bola len prvá polovica Ježišovho pokynu. Rovnako dôležité bolo spustiť siete.

Môžeme sa správať, akoby sme poslúchali, ale kým sa nespoliehame, „*že odmeňuje tých, čo ho hľadajú,*“ (Hebrejom 11,6) ešte nemáme ozajstnú vieru.

Aj po počiatočnom odrazení od brehu môže naša viera kolísať. Satan má dvojakú taktiku na neutralizovanie našej

poslušnosti Kristovi - sklamanie a strach. Ak nás dostane ktoroukoľvek z nich, púšťame vieru a vraciame sa k ľudskému uvažovaniu.

Kresťania, ktorí vyrazia smerom k hlbine, ale potom stratia hybnosť smerom dopredu za Kristom, sú vo svojom chodení s Bohom zmätení. Neuvedomujú si to, ale ich navigačný systém je naprogramovaný len na chodenie vierou; keď sa riadi strachom, zamrzne. V takých momentoch je dobré pripomenúť si Ježišove slová utrpenému otcovi: „*Nebojsa, len ver!*“ (Marek 5,36)

Nechce to väčšiu flotilu

Ak by si ten príbeh počul prvýkrát, mohol by si čakať, že keď Peter uvidel to „veľké množstvo rýb“ v sieťach, vydal víťazný pokrik a začal horlivo počítať svoje bohatstvo. No napodiv stal sa opak. „Keď to videl Šimon Peter, padol Ježišovi k nohám a povedal: Pane, odíď odo mňa, lebo som hriešny človek. Jeho aj ostatných sa totiž zmocnila hrôza.“ (v. 8n)

Peter užasol nad tým, ako ho Boh chcel použiť. Warren Wiersbe o tomto

okamihu píše: „Peter bol pokorený nie jeho nočným zlyhaním, ale jeho ohromujúcim úspechom; toto je známka opravdivého charakteru. Ak ťa úspech pokorí, potom zlyhanie ťa vybuduje.“ Keď sa Peter sklonil v Ježišovej prítomnosti, ten mu mohol povedať to najdôležitejšie: „*Neboj sa, odteraz budeš loviť ľudí.*“ (v. 10)

V tomto okamihu Petrovi niečo došlo. Ak si predtým nebol načistom, čo má byť zmyslom jeho života, teraz to vedel. Už sa nebude zameriavať na expanziu svojho podniku. Nebude kupovať ďalšie lode a najímať spolupracovníkov. Od tejto chvíle bude rybárom ľudí. V mene samého Krista bude pozývať ľudí k Spasiteľovi.

Kvôli tomuto vyťahujeme aj my na hlbinu! Nie je to pre našu slávu ani z túžby po dobrodružstve. Ideme loviť ľudí - spájať ľudské srdcia s Kristovým pozvaním. Ideme zvestovať evanjelium - hovoriť zraneným, otraseným ľuďom, že vďaka Kristovej krvi sa im ponúka záchrana.

Toto podujatie nie je kvôli našej reputácii alebo nášmu egu. Je to rozhodnutie žiť naplno pre Božiu slávu tak, že privádzame stratené duše ku Kristovi.

Budeš loviť ľudí?

Mnohí kresťania sú odhodlaní začať nové podnikanie, kariéru, záľubu alebo vzťah. Málo je však tých, čo sa podvolia a vytiahnu na hlbinu pod Kristovým velením. On hovorí:

„*Pod'ťe za mnou a urobím z vás rybárov ľudí.*“ (Matúš 4,19)

Mnohí kresťania vidia duchovnú biedu okolo seba. Málktorí majú vieru na to, aby niečo urobili. Mnohí majú prístup k jeho Slovu a vnímajú popud Svätého Ducha. Nie mnohí však naozaj vyjdú.

Ježiš stále volá svojich učeníkov vytiahnuť na more a spustiť siete na lov. Ešte stále je možné stať sa súčasťou veľkého Božieho diela. Stále je možné, aby Svätý Duch priniesol prebudenie nášmu duchovne omámenému národu. Stále je Božia vôľa použiť ťa pre spásu iných. Ale rybárom ľudí môžeš byť len vtedy, keď nasleduješ Krista s bezpodmienečnou poslušnosťou - ak vytiahneš kotvu a uvoľníš lano, čo ťa púta k brehu.

Chceš vytiahnuť plnú sieť rýb? Pýtaš sa, ako môže Boh požehnať tvoju poslušnosť? V tej chvíli, keď vytiahneš na jeho slovo, otvoria sa ti možnosti široké ako obzor.

Čím žije chata v Modre–Harmónii

Spolupráca

V kresťanských zboroch, hlásiacich sa k bratskému hnutiu, je vysokou hodnotou nezávislosť a zodpovednosť miestneho zboru, vedeného vlastnými staršími, podriadenými priamo Pánovi Cirkvi. Toto presvedčenie však vyvažuje ako novozákonný príklad cirkvi, kde boli zbory rôznymi spôsobmi vzájomne prepojené, tak aj vedomie, že sa potrebujeme navzájom.

Aj preto bolo už pred 12 rokmi založené občianske združenie Kresťanské centrum BEREĽA, aby napomohlo spolupráci a koordinácii kresťanských zborov v oblastiach, ktoré by bolo ťažké alebo neefektívne robiť samostatne. Patrí sem napríklad biblické a duchovné vzdelávanie, organizovania detských a mládežníckych táborov, podpora evanjelizácie a misie a vydávanie literatúry.

Deti a mládež

Služba deťom a mládeži má v kresťanských zboroch dlhú a živú tradíciu. Aj v sťažených podmienkach totality sa podarilo udržať vzdelávanie pracovníkov, šírenie literatúry i organizácia letných pobytov, ktoré poslúžili stovkám detí, dorastencov a mládežníkov k spaseniu, duchovnému rastu a spoločenstvu. Významnú úlohu to zohrala mnohým známa chata na Remate, ako aj iné domy, ktoré veriaci ochotne dávali k dispozícii pre túto službu.

So zmenou pomerov v našej krajine sa naskytla potreba objektu, ktorý by umožňoval robiť túto prácu dlhodobo a najmä poriadne (keďže sa už nekoná ilegálne a je nutné vyhovieť zákonným požiadavkám) a tiež poskytoval priestor pre rast.

Chata

Začiatkom roka 2004 sa dostal do našej pozornosti zaujímavý objekt - podniková chata v Modre-Harmónii, ponúkaná na predaj v dražbe. Lokalita bola veľmi zaujímavá - blízko hlavného mesta Bratislavy a zároveň v prírode. Veľkosťou vyhovovala potrebám práce. Jej stav svedčil o tom, že si bude žiadať prácu rekonštrukciu. Najťažšou otázkou bolo, kde na jej kúpu vziať prostriedky.

Cena objektu v dražbe bola okolo štyroch miliónov slovenských korún. Polovicu sumy bolo potrebné zložiť pri vstupe do dražby. Bolo pre nás povzbudením, že sa na to dokázali vyzbierať veriaci z našich zborov (ochotní jednotlivci i miestne zbory). Zvyšok sumy bolo nutné zaplatiť o mesiac od dražby. Ale ako, keď u nás už prispel, kto mohol? S prosbou o pomoc sme sa obrátili aj na zbory v zahraničí, bez jasnej vyhladky, ako to dopadne. Brali sme to ako zázrak, keď sa potrebná suma vyzbierala takmer presne a úplne na poslednú chvíľu.

Videli sme v tom Božie áno tomuto projektu a vo viere v jeho pomoc sme išli ďalej. Zároveň sme videli, že je nereálne čakať veľkú pomoc od „západných“ kresťanov. Ich možnosti boli obmedzené, zároveň sa otvárali možnosti práce a s nimi aj potreby podpory v mnohých iných krajinách, a Slovensko sa

stávalo súčasťou slobodného sveta, v ktorom sa čaká, že miestna cirkev preberie zodpovednosť za svoju službu.

Rekonštrukcia a rast

Postupne sme sa púšťali do prestavby. Na začiatku nik z nás netušil, aká dlhá a náročná cesta je pred nami. Nestačilo upratať a nanovo zariadiť, ba ani vymeniť inžinierske siete. Zistili sme napríklad, že budovu treba zabezpečiť proti spodnej vode. Ale nebol to len samotný stav budovy, čo stálo za rozhodnutím o rozsiahlej prestavbe, ale aj vízie a predstavy o jej budúcom využívaní.

Chata i pozemok nám od roku 2007 doslova rástli pred očami. Pôdorys chaty sa zväčšil v troch smeroch. Na jednom konci sme pristavali nové širšie schodisko s výtahovou šachtou. Spredu pribudol nový vchod a o dva roky neskôr aj rozšírenie spoločenskej miestnosti na prízemí. Posledným väčším rozšírením bolo vykopanie a vybudovanie veľkej pivnice pre kotolňu, nad ktorou vznikla veľká terasa. Chata rástla aj do výšky, k jednoposchodovej budove pribudlo druhé plnohodnotné poschodie a ešte obytné podkrovia. A „rozrástol“ sa aj pozemok, k pôvodne vydraženému sme prikúpili aj susedný, čo má pomôcť lepšiemu využitiu celého objektu.

Partneri

Sme vďační, že pri takomto náročnom diele nie sme sami. Veriaci ľudia z rôznych krajín nám pomohli nielen finančne, ale aj prácou. Za ten čas sme tu mali niekoľkokrát brigádnikov

z Nemecka (tí na jar 2007 strhli starú strechu a odvtedy je naspäť cesta nemožná), USA, Srbska, Kanady. Prešlo tadiaľto aj niekoľko brigádnických skupín mládeže zo Spojeného kráľovstva a Faerských ostrovov a najmä Kanady. S tými dodnes udržiavame čulý kontakt, čoho dôkazom je aj nedávny príchod šesťčlennej rodiny Bélangerovcov do Trenčína, kde chcú žiť a pracovať s mládežou.

Ani naši mladí sa nedali zahanbiť. Ich letné brigády sa stali tradíciou, za tie roky nimi prešli stovky mladých, len toto leto ich bolo vyše 40 (z tohtoročnej brigády sú aj fotografie pri článku). Niektorí vyrástli a už majú svoje rodiny, iní dorastajú. A ne jeden sa pýta, čo sa bude robiť, keď bude chata dostavaná...

Používanie v súčasnosti

Hoci stavba nie je dokončená, už celé roky sa dá celkom slušne využívať. Podkrovie bolo hotové ako prvé a poskytuje ubytovanie v „turistickej triede“. To znamená štyri väčšie priestory, tri sprchy s teplou vodou a WC, jeden kuchynský kút, spanie na matracoch v spacích vakoch. Od roku 2014 sú na 2. poschodí pekne upravené dvojmiestne izby s vlastnými kúpeľňami, zatiaľ provizórne zariadené.

Chata tak už teraz slúži okrem brigádnikom aj na pikniky, víkendové stretnutia (s kapacitou do sto ľudí) i dlhšie (napríklad obľúbená zimná dovolenka), ubytovanie počas misijných konferencií a iné účely. Na 1. poschodí vznikol služobný byt. Máme tak z nej osov i pred dohotovením. K jej skolaudovaniu a oficiálnemu uvedeniu do prevádzky je potrebné dokončenie izieb na 1. poschodí, spoločných priestorov na prízemí a náročné zariadenie kuchyne. Veríme, že po dokončení bude chata slúžiť nielen nám, ale aj kresťanom a zborom z Českej republiky a ďalších krajín.

Potreby

Je zjavné, že práce a potrieb je stále veľa, ale cieľ je na dohľad. Za priaznivých okolností by chata mohla byť v prevádzke asi za rok. K tomu môže každý prispieť nejakým spôsobom.

Potrebuje brigádnikov, ochotných priložiť ruku k dielu. Spravidla ide o menej kvalifikované pomocné práce, ale uvítame aj pomoc odborníkov. Potrebuje financie. Každá kvapka sa počíta. Máme vypracovaný podnikateľský zámer, podľa ktorého by si hotová chata mala na seba „zarobiť“, t.j. užiť potrebný personál a postupne splatiť aj pôžičky, ktoré sme dostali. A potrebujeme modlitby. Celé dielo konáme v závislosti od Božej pomoci a vedenia a inak to nebude ani po uvedení chaty do prevádzky. Prosíme, pripojte sa k nemu spôsobom, akým vás Pán Boh povedie. Radi vám povieme viac, ak zavoláte alebo napíšete na kontakt Kresťanského centra Berea.

Peter Kozár (pôvodne písané pre Živé slovo) ☒

Z Quebecu do Trenčína

Bélangerovci – nová misionárska rodina na Slovensku

Pred dvomi mesiacmi sme na letisku vo Schwechate vyzdvihli šesťčlennú kanadskú rodinu, ktorá sa po dvojročných intenzívnych prípravách prísť hovorila na Slovensko. A to natrvalo. Prišli slúžiť. Boh im na srdce položil túžbu obetovať svoj život mladým ľuďom v našej zemi, aby mohli spoznať Krista a aby sa efektívna mládežnícka služba mohla rozšíriť vo viacerých mestách.

Philippe a Isabelle (obaja 29-roční) hovoria skôr po francúzsky ako po anglicky, keďže ich rodiskom je francúzsky hovoriaca provincia Quebec. Dali si za cieľ naučiť sa po slovensky do dvoch rokov. A na tom už teraz intenzívne pracujú. Ich malé štyri deti vo veku 6, 5, 2 a 1 rok si už rýchle zvykli na nové prostredie.

V Trenčine sa usadili na obdobie asi 7 rokov, aby po zvládnutí jazyka a rozvinutí intenzívnej mládežníckej služby v miestnom zbore KZ mohli ísť pomôcť ďalším zborom podobným spôsobom - v práci s mládežou.

Pri hľadaní Božej vôle, čo sa týka krajiny, Bélangerovci navštívili Poľsko, ČR a Slovensko. Nakoniec prijali od Pána, že práve Slovensko má byť tou zemou, do ktorej budú investovať svoj život. Náš slovenský národ sa do ich pozornosti výrazne dostal v lete v roku 2010, keď vyše 20-členný tím dobrovoľníkov z jeho miestneho zboru v Quebecu a ďalších zborov prišiel brigádovať na chatu v Harmónii. Philippe sa tiež o dva roky neskôr zúčastnil brigády šesťčlenného tímu Kanadčanov, ktorý zorganizoval Dr. Jeff Street, riaditeľ misijnej spoločnosti JET, ktorá misiu právnym spôsobom zastrešuje.

Jozef Abrman ☒

Pomoc pre ducha i telo

Skúsenosť z misijného pobytu v Ghane

Danka Poliaková z Kresťanského zboru v Nitre študuje 6. rok medicínu v Brne. Koncom leta strávila tri týždne na misijnom pobyte v Ghane. V interview pre PERPEKTÍVU hovorí o tom, aká to bola skúsenosť.

Danka, čo u teba vyvolalo záujem o misiu?

U nás v zbere boli už viackrát prezentované rôzne misijné projekty, napríklad Misia na Níle, ktorá pôsobí v Egypte, Sudáne a Etiópii. Zaujalo ma, keď iní hovorili o svojich skúsenostiach z tejto služby. Prvýkrát som o tom uvažovala, keď som ešte bola na strednej škole a ešte som sa len rozhodovala, kam pôjdem na výšku. Už vtedy som zvažovala, že ak mám ísť niekde na misiu, mala by som tam byť niečím užitočná. Medicína ma vždy zaujímala, a toto bol jeden faktor, kvôli čomu som sa pre ňu rozhodla. Páči sa mi možnosť prepojenia evanjelia s praktickou pomocou.

Ty si bola v africkej Ghane. Prečo práve tam?

Afrika ma vždy lákala. V Ghane som bola preto, lebo práve tam organizácia Operation Mobilisation (OM) robila taký výjazd. Keby išli inde, brala by som aj iné miesto. OM má rôzne druhy misijných projektov, ale toto bol ich jediný medicínsky projekt. Počula som o ňom minulý rok na kresťanskej konferencii pre medicínov a doktorov a odvtedy som naň myslela.

Ako vyzerá príprava na misijný pobyt v Afrike?

Najdôležitejšia je najprv modlitba a uistenie o tom, že Pán Boh ma do toho posielal. Ja som svoju túžbu konzultovala so staršími zboru a s rodičmi.

Potom bolo treba získať financie. Stálo to asi 1500 EUR, čo je dosť veľa. Asi polovica z toho boli letenky a polovica cestovanie, ubytovanie a strava - čo je dosť veľa vzhľadom na to, aké sú ceny v Afrike. Vďaka Bohu za to, že veľký zbor s dôchodcami a rodinami s malými deťmi dokázal vyzbierať polovicu tej sumy.

Čo sa týka jazykovej prípravy, potrebná je angličtina, to sa nedá pripraviť za krátky čas. A ešte odborná príprava z lekárskeho hľadiska, urobiť si prehľad, čo sa v tej oblasti vyskytuje. Tiež povinné očkovanie proti žltej zimnici, brušnému týfu, meningitíde, hepatitíde a tabletky proti malárii, keďže v tej oblasti sa vyskytuje najhorší druh malárie. Avšak aj napriek profylaxii to dvaja ľudia z nášho tímu dostali.

Ako tím sme sa pred výjazdom stretli dvakrát, aby sme si povedali, čo taká misia znamená a čo tam budeme robiť a čo si potrebujeme vziať. Dalo by sa pripraviť aj lepšie, mnohými vecami sme boli prekvapení a museli sme sa učiť za pochodu.

Aký veľký bol váš misijný tím?

Spolu nás bolo asi 40, z Čiech siedmi. Bol medzi nami brat Pavel Zoul (český šéf OM), jeden doktor, štyria lekári a jedno dievča, ktoré malo na starosti detský program. V ghanskom tíme boli lekári, zdravotné sestry, farmaceuti, traja pastori a ešte kuchárky. Spolu sme cestovali, ubytovaní sme boli vždy v nejakej dedine a odtiaľ sme rozdelení do dvoch skupín vychádzali do okolia.

Kde v Ghane ste boli?

Išli sme z juhu na sever a zdržiavali sme sa hlavne v tých

severných oblastiach, ktoré sú chudobnejšie. Ghana je rozdelená, je tam asi 70% kresťanov, aj vláda je kresťanská, ale v dedinách na severe je omnoho viac moslimov - na tie sme sa zamerali.

Viaceré africké krajiny - napr. Nigéria - sú takto rozdelené a je v nich veľké napätie medzi moslimským severom a kresťanským juhom. Aké je to v Ghane? Je tam vôbec bezpečne?

Zatiaľ je to tam dobré, napriek rozdielnemu náboženstvu nedochádza ku konfliktom. Ku nám boli moslimovia milí a vôbec nám nerobili prekážky. Ochotne nás vypočuli, ba i pozvali k sebe do domácností.

Čo sa týka bezpečnosti, domáci na nás dávali pozor. Keď sme chceli ísť von, väčšinou išiel niekto s nami. Pre istotu, hoci všetci dedinčania boli priateľskí. V noci sme sa nemali pohybovať sami.

Keď už ste boli na mieste, ako ste postupovali?

Keď sme prišli do nejakej dediny, v prvý deň sme poskytovali zdravotnú pomoc a na ďalší sme evanjelizovali. Najprv sme však museli získať povolenie od náčelníka dediny - ale s tým nikdy nebol problém.

Akú zdravotnícku pomoc ste poskytovali?

Mali sme so sebou lieky. Ošetrovali sme rany a poskytlí základnú zdravotnícku pomoc, žiadne veľké operačné zákroky. A keď boli nejaké vážnejšie prípady, poslali sme ich do nemocníc a OM uhradila ich liečebné náklady.

Museli si čeliť nejakým zložitým situáciám z medicínskeho hľadiska, kde ste narážali na hranice možností?

Neboli to veľmi závažné prípady. Dost' častá bola malária, infekcie dýchacieho traktu, hnačky. A potom rôzne druhy parazitov, o ktorých sme my v českom tíme veľa nevedeli, tu nám pomáhali ghanskí kolegovia. Boli to tiež šiestaci ako my, ale boli viac pripravení do praxe. Naspamäť ovládali všetky lieky a ich dávkovanie. My sme boli viac teoreticky podkutí, no potrebovali sme viac času na zorientovanie a potom to už šlo.

Dôverovali vám domáci pacienti?

Áno. V tých dedinách niektorí stretnú doktora raz za život, takže všetko vďačne prijímali. Nablízku majú len malé nemocnice s biednou úrovňou, väčšie a lepšie nemocnice sú aspoň tri hodiny cesty vzdialené, takže tam sa veľmi nedostanú. Nablízku bola len jedna „pôrodnica“, vlastne len jedna miestnosť, kde mohli ženy rodiť, no iba jedna sestrička bez doktora - takže to už ženy môžu rovnako dobre rodiť doma s nejakou pôrodnou babou.

Ak sa niekto aj dostane k tej vzdialenej nemocnici, dočká sa pomoci? Ako je to dostupné? Stojí to veľa peňazí?

Tí, čo majú peniaze, si môžu platiť zdravotné poistenie, no i tak si treba za operáciu priplatiť. Ale nie sú to nejaké horibilné sumy, možno nejakých sto či dvesto korún. Niektorí doktori obchádzajú po dedinách a aspoň očkujú deti proti základným ochoreniam. Väčšie nemocnice v mestách sú na veľmi dobrej úrovni, ide do toho dosť veľa peňazí, moderné a vybavené... ale takých je len zopár v celej krajine.

Aká je životná úroveň v Ghane? Ako vyzerá bývanie?

Ako kde. Niektorí majú len hlinené domčeky s jednou miestnosťou, niektorí murované, ktoré vyzerali celkom dobre (vo veľkých mestách sú časté aj luxusné vily). Nemajú všetko ako my, ale nie je to ani krajná chudoba. Väčšinou ide elektrina a skoro všetci majú moderné mobilné telefóny a často si volajú. Na druhej strane čistá voda je zriedkavosť. Majú studne s ktovieakou kvalitou vody. My sme pili balenú vodu, vo vode zo studne sme sa len kúpali.

Boli sme tam na konci obdobia dažďov a popri cestách boli obrovské mláky. Ľudia si v nich bežne prali bielizeň a potom ju rozložili sušiť na tú špinavú červenú zem.

Ako vyzerá prepojenie zdravotníckej pomoci s evanjelizáciou? Niekomu pomôžete a potom je otvorenejší počúvať vás?

Evanjelizácia tu bola (spravidla krátky príhovor) vždy pred zdravotníckou pomocou a ľudia prišli - možno aj z vypočítavosti - a potom bolo liečenie. Ale na druhý deň sme prišli znova a to už bola iba evanjelizácia. Ľudia boli otvorení a nezdalo sa, že by to bolo len „niečo za niečo“. To sme sa rozdelili na menšie skupinky po 2-3 ľuďoch a chodili sme od domu k domu, zhovárali sme sa s ľuďmi, vysvetľovali sme im evanjelium, dávali sme im Biblie... Biely človek tam vždy priťahuje pozornosť a radi nás počúvali.

Dalo sa s nimi dohovoriť po anglicky?

Angličtina je tam oficiálny jazyk, ale každá oblasť má aj svoj kmeňový jazyk, takže sme potrebovali prekladateľa.

Boli v tých oblastiach nejakí kresťania, s ktorými ste spolupracovali?

Tam na severe ich bolo menej, ale v každej dedine alebo oblasti bol nejaký pastor, ktorý sa staral o menší zbor. Na nich sme odkázali aj ľudí, čo sa pri nás obrátili. S nimi sme boli vopred dohodnutí a pomáhali sme si. Bývali sme vždy u nejakého pastora alebo u rodín.

Ako vyzerá cirkev v Ghane?

Prvú nedeľu sme cestovali a potom sme už boli tam na severe, kde boli zbory malé. Niekde ani nemali zborovú budovu, ale stretávali sa napríklad v škole, alebo niečo stavali, a bolo ich tam asi 30-40 ľudí. Keď sme navštívili ich bohoslužby, niekto z našich tam kázal, takže sme nezažili ich vlastné typické zhromaždenia. Ale videli sme, že veľa spievajú, tešia sa a tancujú. Ich zhromaždenia trvajú aj 3-4 hodiny.

Kresťania na severe nemajú veľmi dobré podmienky pre stretávanie. Moslimovia sa im smejú, že sa nemajú kde schádzať. V jednej dedine len stavali kostol. Od OM tam bol ďalší tím, ktorý prišiel za nami a pomáhal im so stavbou.

Sú tam okrem kresťanov a moslimov aj iné náboženstvá?

Islam je tam viditeľne prítomný. Mešity tam boli na každom kroku - väčšinou také krajšie stavby s vežičkami, zrejme dotované zo zahraničia.

Sú tam rozšírené aj tradičné náboženstvá, šamanizmus a čarodejníci. V jednej dedine sa nám dal ochotne ošetriť aj miestny šaman. Rozšírené je tam zaklínanie. Pastor nám ukázal za dedinou misku, ktorú šaman používal pri preklínaní. V nej tri špendlíky, ktoré mali tej osobe spôsobiť bolesť, tri uhľíky, čo ho mali pohltiť do temnoty, tri ovocné plody ako obeť duchom či démonom a ešte tri čili papričky ako niečo neprijemné. S takým sa tam často stretávajú.

S odstupom času, aká to bola skúsenosť? Išla by si znova?

Bolo to super, veľa som sa naučila. Išla by som, možno aj do nejakého iného prostredia, najradšej znova v spojení so zdravotníckou pomocou. Ale len nakrátko, dlhodobá misia je omnoho náročnejšia.

Aj teraz často myslím na ľudí, ako tam žijú. A o počasí - tam je slniečko a tu už zima. S niektorými mám kontakt a píšeme si.

Čo odkážeš mladým ľuďom, ktorí zvažujú takúto službu?

Povzbudila by som ich, aby do toho išli, ak im to leží na srdci, lebo takých nie je veľa. Keď som sa pýtala spolužiakov, divili sa a vraveli, že určite by tam nešli. Ale ako som vravela, treba sa za to modliť a uistiť sa, že je to Božia vôľa.

Za čo by sme sa mali modliť?

Za ľudí, ktorým sme svedčili a ktorí sa obrátili, aby mohli rástť vo viere. Aby sa tam zbory rozrástli. A aby sa veriaci mali kde stretávať.

Za rozhovor ďakuje
Peter Kozár ☒

15. MISIJNÁ KONFERENCIA KREŠŤANSKÝCH ZBOROV

6. - 8. november 2015, Modra-Harmónia

PROGRAM KONFERENCIE

Piatok 6.11.	Martin Taufer, Adriana Tauferová	
15:00 - 17:30		registrácia
17:30 - 19:00		večera
19:00 - 19:15		modlitby za konferenciu
19:30 - 21:00	Milan Michalko ml.	chvály, svedectvá, slovo: <i>Nehemiášove schody</i>
21:30 - 22:30	Milan Michalko ml. + tím	seminár: <i>Účinná evanjelizácia pre mladých</i>

Sobota 7.11.	Oliver Vyhnanek	
07:30 - 09:00		raňajky
09:05 - 09:20		modlitby za konferenciu
09:30 - 10:10	Ľubomír Vyhnanek	úvod konferencie, chvály
10:10 - 10:40		občerstvenie
10:40 - 11:50	Marian Pawlas	<i>Zatiahni na hlbínu (Iz 6)</i>
11:50 - 12:20	Simona Gallová	<i>Misijný pobyt v Indii</i>
12:20 - 12:30		spoločné fotenie
12:30 - 14:00		obed
14:00 - 15:00		voľný čas, prehliadka chaty
15:00 - 16:00		semináre I.
	Marian Pawlas Hanna Pawlas Vojtech Širkovský Jaromír Andryšek Milan Michalko ml.	<i>Misia cez miestny zbor</i> <i>Misia cez rodinu</i> <i>Služba Armády spásy</i> <i>Tvorba bohoslužby v KZ</i> <i>Hľadanie vízie (bez opakovania)</i>
16:00 - 16:30		občerstvenie
16:30 - 17:30		semináre II. (opakované)
17:30 - 19:00		večera
19:30 - 21:00	Pavol Kadlec Simona Sabová	Predstavenie misijných pracovníkov
21:30 - 23:00	Branislav Škripek	<i>Utečenci - sú pre nás hrozbou?</i>

Nedeľa 8.11.	Peter Kozár, Marek Abrman	
07:30 - 09:00		raňajky
09:05 - 09:20		modlitby za konferenciu
09:30 - 11:00	Jozef Abrman	Pánova pamiatka
11:00 - 11:30		občerstvenie
11:30 - 12:30	Marian Pawlas	<i>Zatiahni na hlbínu</i>
12:30 - 12:45	Peter Kozár	záver konferencie
13:00 - 14:30		obed

PERSPEKTÍVA

INFORMÁTOR PRE MISIU

A VZDELÁVANIE

vydáva

Kresťanské centrum BEREĀ

Okružná 3190, 900 01 Modra

berea@berea.sk

zodp. redaktor: Ing. Peter Kozár

SKUTKY 17.11

<http://www.berea.sk>

Náklady na misijnú konferenciu budú pokryté dobrovoľnou zbierkou. Pre orientáciu: strava jedného účastníka za deň stojí 11€, ubytovanie za jednu noc v ČĎV 13€, v izbe na chate 6€ a v podkroví 1€. Konferenčný poplatok na úhradu ostatných výdavkov (prenájom sály a cestovné pozvaných slúžiacich) predstavuje 15€ pre prihlásených do 19.10. a 25€ pre neskôr prihlásených. Toto uvádzame pre vašu informáciu; vítaný je každý bez ohľadu na to, koľko môže prispieť. ☑

Elisabeth Elliot prešla BRÁNAMI SLÁVY

Elisabeth Elliot, jedna z najvplyvnejších kresťaniek 20. storočia odišla k svojmu Pánovi 15. júna 2015. Jej manžel Jim bol jedným z misionárov, ktorí položili život v januári 1956 pri pokuse o kontakt s indiánskym kmeňom Auca v Ekvádore. Elisabeth spolu so sestrou ďalšieho z mučeníkov pokračovali v ich misii, čoho výsledkom sú stovky veriacich indiánov.

Napísala mnoho kníh, o.i. *Bránami slávy* a *V tieni Všemohúceho*. Do roku 2001 vysielala aj vlastný rozhlasový program. Motivovala celé generácie kresťanov k modlitbám, cieľavedomému duchovnému životu a misii.

Jej postoj viery vyjadrujú nasledovné charakteristické citáty z jej diel:

- ♦ Nechaj všetko v rukách, ktoré boli prebodnuté kvôli tebe.
- ♦ Ak veríš v Boha, ktorý riadi veľké veci, musíš veriť aj v Boha, ktorý riadi malé veci. ... Zajtrajšok patrí Bohu.
- ♦ Si milovaný večnou láskou. A pod tebou sú vystreté večné ramená. ☑

Majiteľ účtu: KRESŤANSKÉ CENTRUM BEREĀ

Banka: TATRA BANKA a.s.

Hodžovo nám. 3, 811 03 Bratislava, Slovakia

číslo účtu: 2629010205/1100

IBAN: SK551100000002629010205

(pre dary zo zahraničia)